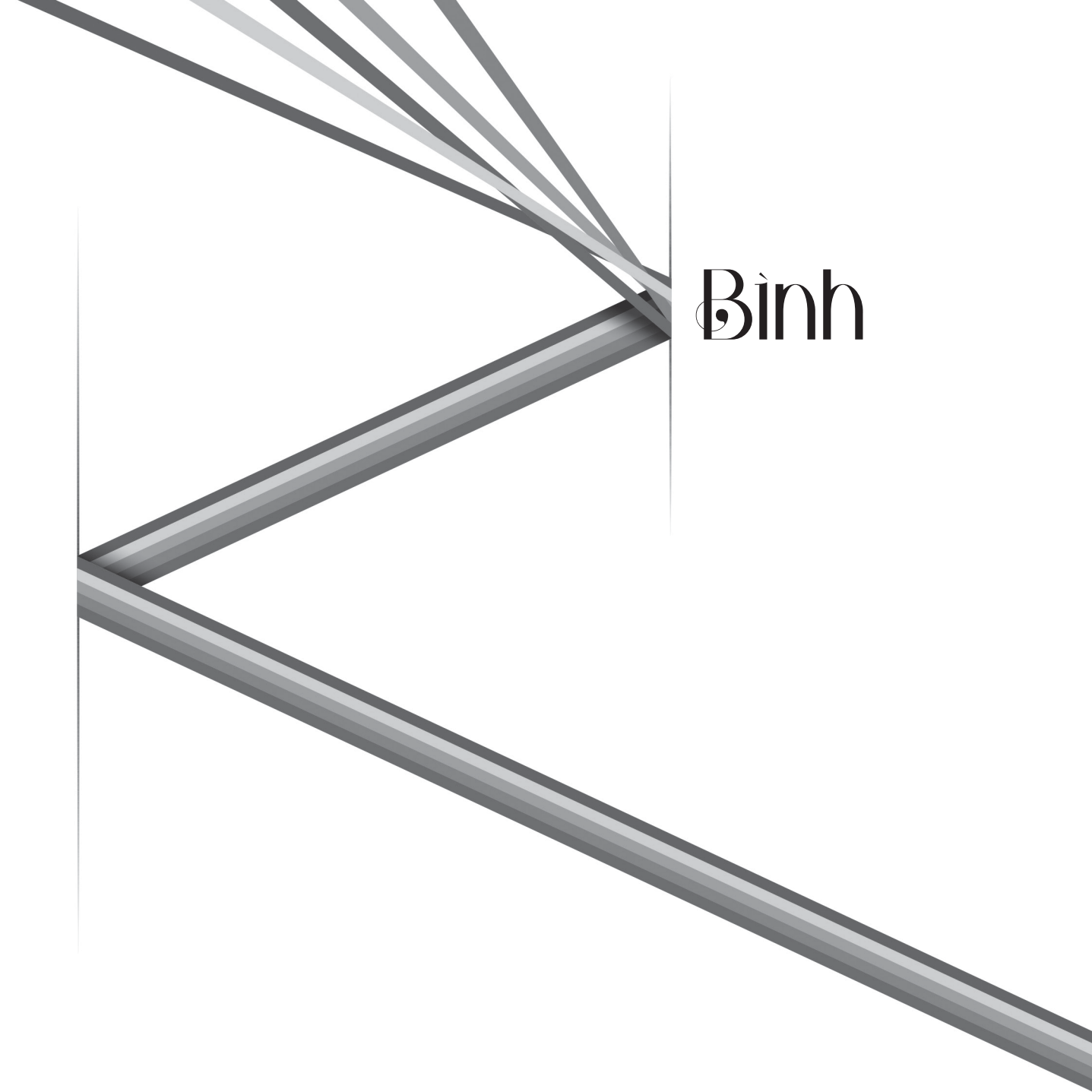

An abstract geometric composition featuring several thick, parallel gray lines that intersect to form a series of triangles and other geometric shapes. The lines are rendered with a slight 3D effect using lighter and darker gray shading. Two thin, vertical gray lines are also present: one on the left side and one on the right side, intersecting the main diagonal lines. The word "Binh" is written in a black, serif font, positioned to the right of the central intersection point, between the two vertical lines.

Binh

Cho một niềm hạnh phúc!

Các bạn đang cầm trên tay tập thơ đầu tiên và (có lẽ) duy nhất của tôi. Với tôi, năng khiếu sáng tạo với chữ nghĩa là một món quà Thượng đế trao ban cộng với lao động bền bỉ. Tôi thấy mình không có nhiều năng khiếu sáng tạo đó.

Tôi viết thơ với sự cẩn mẫn để gửi những cảm xúc cá nhân từ những giả định của tình yêu và cuộc sống tới bạn. Tôi đặt mình vào những gợi hứng từ một từ, một câu, một đoạn, hay một ý của Tin mừng để có những đối thoại nhẹ nhàng với Thiên Chúa. Nếu tìm được một sự đồng cảm của bạn, đó là một niềm hạnh phúc.

Tôi trân trọng biết bao sự khích lệ, biên tập, trình bày và viết bài chia sẻ từ các anh chị em cô chú: Phạm Đoàn Thiên Thư, Lê Việt Dzũng, Lê Duy Thủy, Mai Như Thu Hương, Nguyễn Thanh Lâm, Viễn Xứ, Trần Vương Thuấn, Lê Công Định, Tạ Thanh Lan, Nguyễn Thanh Long, Khổng Thành Ngọc, linh mục Fx. Nguyễn Minh Nhật, OP và linh mục Gioan X. Lộ, MM.

Cám ơn các bạn!

BÌNH

...

Lần đầu gặp Bình, đầu khoảng năm 1998, chỉ nghe Bình chào, tôi đã nghĩ: “Hey, chàng thơ!”, dù chưa từng để tâm một bài thơ nào Bình sáng tác khi ấy, thơ của thời “chớm chớm thốn thức!”.

Người làm thơ, chả cần diễn tả, người ta đã nghĩ tới những hình ảnh mong manh như cỏ như cây, nhưng thích đương đầu với gió và cát. Bình là thế. Mong mảnh, nhẹ nhàng, lịch sự. Nhưng, ai đã từng gặp Bình, đều rất dễ “lây nhiễm” những thốn thức, với những đau đáu về nhân sinh quan của Bình. Bình chưa “bùng nổ” để nên dữ dội hơn về lối sống. Bình chưa bùng nổ trong những câu từ trau chuốt, đôi khi hơi điệu đà:

*Băng qua California trên xa lộ lúc mưa ướt hết buổi sáng
Vận tốc của bánh xe không bằng đường mưa
Vận tốc của mưa
không bằng nỗi buồn đi qua trái tim anh
đi qua tâm hồn em
sao đi hoài không hết. - (Lái xe băng qua California gặp em)*

... nhưng Bình có cách níu giữ bạn rất thú vị.

*Con bảo chờ Ngài lòng con thốn thức
mà sao Chúa đến là con ngại ngùng
Giáng sinh lâu rồi Chúa làm người trên mặt đất
sao con vẫn vương tìm Ngài hoài trên không trung?
(Giáng Sinh)*

Vâng. Bình thủ thi. Bình kể chuyện. Kể chuyện bằng thơ. Những vần thơ xoay quanh dấu chấm hỏi. Những câu chuyện lê thê hay ngắn ngủi, đều được tiết chế với lời kể rừ rừ...

Sau câu chuyện là những dấu lặng của sự hướng thiện. Đọc thơ Bình, người ta ghi nhận tinh thần Kitô giáo chuẩn mực: dù là những đau đáu về một chuyện buồn, thì Bình cũng khéo léo đưa người đọc tới cái nhìn rất mỹ học – sự tích cực.

*Treo tôi lên thánh giá
cây thập tự thứ tư
thập tự thứ en nờ
để cho tôi được chết.*

*sẽ không có ai biết
đúng vào đêm Phục sinh
chỉ mình tôi - một mình
đi ăn trộm sự sống.*

Trong điều ảm đạm, Bình vẫn tỉ tê chuyện sáng ngời:

*May mà cuộc đời gian khổ
ở giữa thế sự hỗn mang
may còn niềm tin bé xíu
yêu thương Chúa vào thế gian.
(Vui lên)*

*Con là tro bụi được trông mong
dù cơn gió thoảng không dấu tích
Ngài vẫn cho con giống Ngài nhất?
tro bụi thành hình từ yêu thương!
(Thứ Tư lễ Tro)*

Thế! Bình kể chuyện bằng thơ, những vần thơ có cốt truyện nên thơ của Bình rất khác. Đó cũng là những ghi nhận về một tâm hồn thánh thiện, đứng đỉnh trước hiện tượng, nhưng lòng chất chứa những quạnh quẽ, hoài mong.

*Thử đi tới chốn rất xa
mới hiểu quê cũ mình là ai đây
để lòng biệt xứ một ngày
mới mong hiểu được mình hoài cố hương
thử đi xa tí nẻo đường
biết đâu có kẻ yêu thương đợi về.
(Entry for March 04, 2009)*

* * *

101 trang sách Bình gửi tặng, có hơn 101 câu chuyện mang hơi thở đàm thoại.

Nay Bình sắp bước vào một lối rẽ đặc biệt, ghi dấu đời đời...

Và, chắc là, những câu chuyện nuốt nà thành thơ đầy tâm sự sẽ còn tiếp nối, khi Bình không còn độc hành trong cuộc sống, mà sẽ dẫn thân vào tận sâu thẳm trong cõi lòng nhân loại, trong tư cách Mục tử!

*Cậu bé ơi cảm ơn mùi mưa rơi
Cho tôi nghe nhỏ nhoi mùa hy vọng
để quê hương chờ ngày thức giấc.
(Mùi mưa)*

*Sài Gòn, mưa xuân dầm dề, 21/02/2023
Lm. Fx. NGUYỄN MINH NHẬT, OP.*

Mục lục

<i>Cho một niềm hạnh phúc!</i>	5
<i>Lm. Fx. Nguyễn Minh Nhật, OP</i>	7

em

<i>Nhạc sĩ Nguyễn Thanh Lâm</i>	21
Lên chùa	23
Em nhé!	24
Entry for December 29, 2008	25
Entry for November 09, 2008	26
Entry for October 30, 2008	27
Mùa đông	28
Tượng đá	29
Em bay theo tiếng kinh cầu	30
Một chuyến bay không đáp	31
Địa đàng	32
Lái xe băng qua California gặp em	33
Mưa đá	34
Em cứ khiến khung thành nổ tung	35
<i>Chợt gặp nỗi tình giữa nhân gian</i>	36

Người

<i>Nguyễn Thanh Long</i>	41
Chỉ thua tình yêu thương	45
Cây thập tự thứ tư, thập giá thứ N	46
Chỉ là một trẻ thơ	48
Tiểu khúc	49
Đi Bêlem	50
Gỗ cửa	51
<i>Nhạc sĩ Viễn Xứ</i>	52
Chầu Thánh Thể	54
Vui lên	56
Bao giờ?	57
Trái tim Chúa	58
Thánh giá	59
Để cho Thiên Chúa là Lời	60
Thánh giá (2)	61
Vườn Dầu	62
Mục đồng	63
Thứ Tư lễ Tro	64
Mùa thu góc giáo đường	65
Sau Giáng sinh	66

Sao không Rock lúc Chúa chào đời?	67
Con chờ Ngài hay Ngài chờ con?	68
Lời Giuda	70
Truyền tin	71
Giáng sinh	72
Vượt cạn	73
Tim tôi vẫn còn rung nhịp chuông	74
Đồng dao Giáng sinh	75
Tình yêu	76
Vì sao	77
Nếu	78
Nặng lòng	79
Rửa chân cho nhau	80
Hôm nay	81
Con đi theo Chúa xa xa	82
Xét mình	84
Chủng viện	85
Falling in Love	86
Entry March 28 2020	87
Thình lạng!	88
Tuyết tháng Tư	89

Đỏ	90
Bắt đầu	92
Lúc con sắp tuyệt vọng	94
Hạt bụi	95
<i>Gioan X. Lộ, MM</i>	97

đời

<i>Bình và Lăng...</i>	107
Entry for March 19, 2009	111
Entry for March 04, 2009	112
Có một điều chắc chắn	113
Ta gặp tết chưa ta?	114
Bên nhà	115
Lâu rồi	116
Nhớ lối	117
Tháng Chạp	118
<i>Nhẫn</i>	119
Dư đầy và thiếu thốn	121
Lúc pháo hoa bay	122
Quà tặng	123
Gửi vào lòng tiếng chuông	124

Cơn động đất đêm qua	125
Mưa nhỏ	126
Không phanh trên xa lộ	127
Bảo hiểm cuộc đời anh	128
Em	129
Người nông dân bị rượt đuổi	130
Ra giếng	132
Mùa Đông	133
Lạc ở San Francisco	134
Tôi đi	136
Sóng	137
Mùi mưa	138
<i>Một con đường dài đến phục sinh</i>	140

em

...

Tôi quen Bình từ những năm 2005, qua sự "mai mối" của nhạc sĩ Ý Vũ.

Chàng trai nhỏ nhắn với đôi mắt sâu và cánh mũi "nở rộng" mỗi khi thích thú, hoặc cần tranh luận một đề tài gì đó. Và điểm quý nhất mà tôi tìm thấy, đó là độ mở đến vô hạn nơi trái tim em, bắt đầu từ lúc tôi biết em làm thơ.

Thơ của Bình rất lạ, lạ vì không theo một hình thể, luật mẹo nào cả, nhưng đọc lên lại bâng bạc cảm xúc, rất thi vị, cảm giác như ngậm một miếng cam thảo, ban đầu khô và hơi chất, nhưng rồi vị ngọt thấm dần qua đầu lưỡi, lan xuống họng và đọng lại dư vị ngọt thanh. Cách dùng từ trong những bài thơ của Bình không có những mỹ từ trau chuốt, nhưng mỗi một từ, một chi, một câu đều hàm chứa một ý nghĩa thật sâu, của một con người đã đi qua một chặng dài của cuộc đời, với những nghiệm sinh quý báu.

Và nói theo ngôn ngữ nhà Đạo, thơ của Bình là những chặt chiu và tinh lọc của nhân đức Kitô giáo, bao gồm chiều kích "đối thần" và chiều kích "đối nhân", mà chỉ cần tinh ý, ta sẽ nhận thấy trong hai chủ đề chính là "Người" và "Em".

Tại sao không phải là Chúa, nhưng là Người?

Tại sao không phải là Tôi, là Chúng ta, là Nhân loại, nhưng lại là Em?

Xem ra, Bình rất tâm đắc với hai chủ đề này, và đa phần những bài thơ của em cũng xoay quanh hai chủ đề này.

Mời anh, mời chị, mời em hãy cùng lật từng trang thơ, đọc một hoặc hai bài và bật chột "wow" lên thích thú, khi khám phá một phần nào của chính mình trong đó.

Nhạc sĩ NGUYỄN THANH LÂM (*Đồng Nai*)

Lên chùa

Em lên chùa khăn vái
tâm thơm ngát hương trầm
chùa chiến nghiêm trang thế
tim Phật cũng lâng lâng.

Vừa ngang qua chánh điện
chợt pháo nổ giao thừa
em có nghe Phật kể
âm thanh của ngày xưa.

Không dung mà em khóc
thấy tết của hôm qua
hiện trong làn khói trắng
kỷ niệm không nhạt nhòa.

Xuân của người viễn xứ
nhẹ hơn mưa bụi bay
khi lòng người xa vắng
mùa về trong phút giây.

Chùa nằm trên đất khách
Phật cũng sống lưu vong
bao giờ về quê mẹ?
Phật xin một quẻ xăm...

Em nhé!

Đêm Xuân mình sẽ không mơ
chiêm bao em nhé đừng chờ đợi nhau
em cài hoa cưới trên đầu
anh không chờ đợi chuyển tàu thời gian

Anh thôi sống giữa mơ màng
khi em tin tưởng đang hoàng yêu anh!

Entry for December 29, 2008

Lâu rồi ta chẳng yêu ai
cả em cũng đứng bên ngoài đời anh.
...

Entry for November 09, 2008

Những cơn buồn giận của anh
cớ sao lại rất
hiền lành với em.
Mà sao tâm trạng lúc thì
một con hổ dữ
đến nghiền nát nhau?

Entry for October 30, 2008

Mình đừng cay đắng nhau nhé em
khi đêm tân hôn vẫn nồng nàn trong hơi thở
khi cuộc sống lắm khi gắt gỏng như người thiếu ngủ
xin nhẹ nhàng hương chăn gối cư xử nhau.

Mùa đông

Đàn dơi treo trên gác vắng
Hạt ngũ trong đất lạnh căm
con chiên mùa biếng nhác
giáo đường còn tiếng chuông

may còn em công chính
Chúa chưa phạt tội đồ
anh lưu manh bán Chúa
hồn anh cũng đã phân lô

Giáng sinh mừng Chúa cứu thế
giang tay ôm cả trần đời
lời kinh từ đôi môi nóng
của em cứu mình anh thôi!

Tượng đá

Bao giờ vật đổi với sao dời
Em về bên ấy em về tôi
Chỉ là mơ thôi mà như đã
Đá vôi cũng ấm thịt da người!

Em bay theo tiếng kinh cầu

Vẫn còn anh chờ cơn ngủ trong đêm sâu
sao không đọc nổi lời kinh cầu
khi nghe tiếng cú kêu mùi tử khí
Nếu ngủ được anh sẽ thềm những giấc mơ khe khẽ
khi chạm được em
thỏa những cơn điên của làn da thơm mùi khói
Anh thở vào đêm nhiều dấu hỏi
có cô gái từ hành tinh xa lạ nào đến thế chỗ không
khi em đã bay về nơi nào xa lắc
nơi đó chắc Chúa biết
nơi có tiếng kinh cầu...

Một chuyến bay không đáp

Nếu sáng nay nghe tin em mất trong những chuyến bay gãy cánh
không kịp cập nhật

lúc bình an được khao khát nhất
như hôm nay
sẽ có những cơn đau dài
dù chúng ta chưa bao giờ thân thuộc
khi những ngày giỗ chung có ai dám nói trước
lúc thế gian vang tiếng kinh cầu hồn

người ta chết là lúc thích cô đơn
chẳng ai thích chết chùng chết nhóm
nhưng em nhìn quanh ai cũng đau đớn
còn biết ai để sẻ san

Lúc bay vào cửa thiên đàng
cánh của ai cũng vương màu máu
thôi thì em cùng đoàn người ở đây mà nướng náu
khi những chuyến bay không đáp bến trần gian rồi.

Địa đàng

Ở một nơi mùa đông là mộng ước
Chưa chạm vào nhau mà cơ thể hăm hăm
Chưa hôn nhau mà môi đã bỏng
Chưa ngủ cùng mà đã mơ chung!

Ở một nơi đàn chim sẻ nhỏ xíu
đi rêu rao chuyện yêu đương loài người
Cupid bẻ cung thần khóc ngất
Nơi xứ sở toàn những lứa đôi!

Ở xứ sở xa nhau là mơ ước
Anh muốn xa em dẫu chỉ vài giây
Ai cũng nói nỗi nhớ là da diết
Có dài hơn khoảng cách một gang tay?

Lái xe băng qua California gặp em

Băng qua California trên xa lộ lúc mưa ướt hết buổi sáng
Vận tốc của bánh xe không bằng đường mưa
vận tốc của mưa không bằng nỗi buồn
đi qua trái tim anh
đi qua tâm hồn em
sao đi hoài không hết

Cali mưa khi ông trời mỗi một
không sắp xếp nổi hạt ngần dài
hạt xiên hạt vẹo
có ai hiểu lòng anh
rối như hạt mưa bay

Nếu Cali mưa bay
làm anh nhớ đến một cơn mưa nào đó ở nơi khác
chắc sẽ đỡ ngọt ngào
không ám ảnh một cầu vồng
khi em khóc trong anh.

Mưa đá

Sáng nay lúc mình gọi nhau ngoài trời nắng
nhưng hạt mưa đá đập lộp rơi
vang trên mặt đường
như mảnh vỡ kiếng xe tung tóe sau một vụ va chạm

Trời mùa này California đã ấm
hoa đào nhuộm ven đường màu hồng phấn
mùa xuân đến sớm
ngày không còn ngắn để hoa lá kéo dài tuổi đời
nhưng có cuộc tình chưa kịp tuổi thôi nôi
vừa chấm dứt

Mình từng chạm vào hồn nhau
đã yêu nhau tha thiết
rồi ta va vào nhau vì những khác biệt
và ta đẩy nhau xa

Làm sao em biết
trái tim anh khô cứng và máu đã đông
nếu có rơi rớt trên đường
sẽ vỡ tan như những hạt mưa đá

Sáng nay lúc em gọi anh để nói lời từ già
trong lòng anh mưa đá...

Em cứ khiến khung thành nổ tung

Chưa đi biển vào ngày giông bão
làm sao anh hiểu chữ lên đèn
nếu cuộc tình thiếu thời gian trắc trở
đã chắc gì người em yêu là anh.

nếu trong tình yêu thần tượng không có chỗ
anh chẳng là gì trong mắt em đâu
mong yêu bao nhiêu mới đủ chờ bao nhiêu mới nhớ
em đang yêu gã vớ vẩn tào lao!

nếu ví von cuộc tình như quả bóng
vô tư đi em đừng để cuộc tình dừng
khi bóng đến chân không dẫn đo hay trần trở
hãy biến tim mình thành khung thành nổ tung!

Chợt gặp nỗi tình giữa nhân gian

Mấy ngày xuân, đọc Chu Mạnh Trinh (1862-1905), bỗng gặp câu trong bài Tựa Truyện Kiều của ông: *"Ta cũng nỗi tình thương người đồng điệu"* - thì nhận được tập thơ của Bình gửi đến.

Cũng là duyên tao ngộ đầu năm. Sự tao ngộ của những kẻ đồng điệu.

Sự đồng điệu nối kết người viết và kẻ đọc. Xưa nay đều vậy.

Trong 10 bài của phần EM, Bình làm tôi ngỡ ngàng vì cái tứ thơ bất ngờ và lạ lùng của bài Entry for December 29, 2008:

Lâu rồi ta chẳng yêu ai / cả em cũng đứng bên ngoài đời anh.

Chao ôi, tình yêu. Cứ ra vẻ dửng dưng. Cứ làm bộ thờ ơ. Vậy mà đắm say. Và phiêu bổng lắm. Nhưng nỗi tình Bình chỉ dành cho EM những vần thơ ngắn ngủi. Anh dành phần lớn chất tình của nỗi giống thi nhân cho NGƯỜI.

NGƯỜI gồm 42 bài. Bài "Cây thập tự thứ tư, thập giá thứ N" tiếp tục tạo bất ngờ với tứ thơ thật lạ:

Sẽ không có ai biết / Đứng vào đêm Phục sinh / Chỉ mình tôi - một mình / Đi ăn trộm sự sống.

"Ăn trộm sự sống". Vâng, gã ăn trộm ấy, là Bình. Tôi mừng tượng gã là một tay ăn trộm thuộc hàng cao thủ. Bởi, biết phải trộm hàng quý, và hàng ấy rất hiếm. Sự sống.

Đến bài Trái tim Chúa, tôi nhận ra: gã ăn trộm này đúng là *nòi tình* (chữ của Chu Mạnh Trinh) - định nghĩa cái giống thi sĩ trên đời. Bởi, Bình đã “vướng vào” một loại tình nên vướng, cần vướng. Tình đối với một trái tim đã khiến “*tro bụi thành hình*” (Thứ Tư Lễ Tro). Trái tim ấy là của Thiên Chúa.

Chính “trái tim” này đã đưa Bình đến phần ba của tập thơ: ĐỜI.

Đời, với “*trăm kẻ giận cũng có trăm người thương*” (Tháng Chạp). Với mối “*hoài cố hương*” (Entry for March 04, 2009). Đời, “*một sân ga*” với “*bao nhiêu con tàu vô tâm hết - ra đi và chẳng quay về nhà*”.

Và rút ra kết luận về đời: “*Lâu rồi dạn lòng không yêu thêm nữa / Yêu bấy nhiêu thôi là đủ một trái tim / Nhịp năm nhịp bảy nhịp tất tả / Vẫn chưa nếm đủ nhịp ưu phiền!*” (Lâu rồi).

Lời thú nhận Yêu bấy nhiêu thôi là đủ một trái tim, cũng đã đủ để xác định: con người này đã thuộc *nòi tình*!

Và như thế, tôi tin, tập thơ Bình sẽ gặp được nhiều tâm hồn đồng điệu.

KHỔNG THÀNH NGỌC (*Washington*)

Người

...

Tôi không giỏi về thơ, hiểu theo nghĩa cả học thuật lẫn thực hành. Mỗi khi tếu táo với bạn bè về thơ, tôi thường đùa mà không phải là không thực lòng khi đưa ra một “nguyên tắc” của riêng mình: Bài nào tôi đọc mà không hiểu gì thì đích thực đó là một bài thơ, còn bài nào tôi đọc mà hiểu thì chưa phải là bài thơ! Vì thơ, và cả người làm thơ, với tôi, thường ở một tần số cao - cõi trên - mà không phải ai cũng có khả năng hiểu được hay cũng có thể khám phá ra được những ý nghĩa lơ lửng trong những hình tượng, những chữ nghĩa tuy phải có luật, có vần, có khổ nhưng cũng lửng lơ không kém!

Vì thế mà khi tác giả của tập thơ “Em - Người - Đời” này - có lẽ do mối tình xưa nghĩa cũ vì đã làm việc với nhau nhiều năm - ngỏ ý nhờ tôi viết “vài lời” (chữ của HNHB) cho tập thơ, thú thực tôi đã muốn từ chối vì biết việc đó vượt quá khả năng của mình! Nhưng rồi cũng vì cái tình xưa nghĩa cũ có phần sâu đậm đó mà tôi đã nhận lời.

Đọc xong bản thảo “Em - Người - Đời”, may cho tôi, ít nhiều tôi hiểu được nội dung, dĩ nhiên theo cách của tôi (không biết tác giả có buồn khi tôi nói vậy) - để có thể viết “vài lời”.

Điều có lẽ cần nói ngay, đó là tác giả tập thơ này muốn nó ra đời nhân dịp - hay, để đánh dấu - một sự kiện quan trọng, một chọn lựa *in aeternum* (đời đời) của mình. Vì thế, gọi được chẳng “Em - Người - Đời” như là một trải bày hành trình đi đến quyết định hiến tế của tác giả để trở thành như một tuyên ngôn

có thể thay cho mọi lời khấn hứa. Bởi nó là kết tinh của những cảm nghiệm sống - và hơn nữa, sống đức tin Công giáo - chứ không chỉ thuần túy là những giáo án thần học hay những giáo luật khô khan.

Hành trình đó bắt đầu từ tình yêu Em, với đầy đủ những cung bậc cảm xúc đôi lứa: *“nỗi nhớ”, “mơ màng”, “nồng nàn”, “hương chấn gối”, “những cơn điên của làn da thơm mùi khói”*... Nhưng vầng vất đầu đó trong tình yêu ấy, dù rất thật và rất mãnh liệt, vẫn gợn lên những nỗi bất an, trần trở: *“Anh thả vào đêm nhiều dấu hỏi”, vì “Mình từng chạm vào hôn nhau - Đã yêu nhau tha thiết - Rồi ta va vào nhau vì những khác biệt - Và ta đẩy nhau xa”, “Cả em cũng đứng bên ngoài đời anh”, nên “Có ai hiểu lòng anh - Rồi như hạt mưa bay”* ...

Và phải chăng vì tình yêu Em đó, dù có “một lần là trăm năm” như cổ nhạc sĩ Trịnh Công Sơn đã viết, thì với tác giả tập thơ, cũng còn quá chật chội cả về không gian lẫn thời gian, cũng chỉ như là những “cuộc tình chưa kịp tuổi thôi nôi vừa chấm dứt”. Vì thế, không như một kẻ thất tình, mà là một gã si tình, anh đã đi tìm một tình yêu khác, quyết liệt hơn, và cũng đau đớn hơn, mệnh mông và vĩnh cửu hơn, mà đỉnh điểm của tình yêu đó là Thánh Giá như anh thường nhắc đi nhắc lại trong tập thơ như một khám phá, như một niềm hy vọng, và cuối cùng, như một niềm tin Phục sinh: Tình yêu NGƯỜI!

*May cuộc đời còn Thánh giá
Hy vọng cứu rỗi đời con.
(Vui lên)*

*Ôi cây Thập tự tuyệt vọng
Một người yêu bị dồn ép tận cùng
Một tình yêu bị đem đi mai táng
Để trần gian yêu như Người được không?
(Thánh giá)*

*Cũng may cuộc đời còn Thánh giá
Đã đóng đinh kèm với khổ hình
Mão gai đâm thấu lời nhục mạ
Ta chết rồi để chờ được Phục sinh.
(Thánh giá 2)*

Để rồi từ NGƯỜI, anh mang tình yêu đó bước vào Đời với xác tín:

*Nếu ước ao một tình yêu lớn
Dám cúi sâu để rửa chân nhau
Muốn trao dâng non cao và biển lớn
Hãy yêu thương như một kẻ tội hầu!
(Rửa chân cho nhau)*

Và cũng vì tình yêu đó, ngày hôm nay, anh đã phủ phục xuống đất, để ý thức:

*Con là cát bụi - cát bụi chẳng vô tri
Cát bụi trong thân xác, linh hồn

Ngài đã đặt Thiên Chúa ở trong con
Ngài đã không để con bay không định hướng*

*Nhưng tình yêu Ngài là lực trọng lượng
Hút con về Ngài những mông lung.
(Hạt bụi)*

Một hạt bụi được chọn để mang sứ mệnh:

*Có một nơi ta chẳng hẹn mà gặp
Cây Thánh giá mang về chung niềm tin
Cầu cho nhau một tấm lòng son sắt
Ai lạc lối ta cất bước đi tìm.
(Chủng viện)*

Quả là một hành trình quần quanh một chữ yêu: Từ yêu Em, đến yêu NGƯỜI, để trở lại yêu ĐỜI! Một chữ yêu quần quanh nhưng xoáy ốc, thăng hoa.

* * *

Và cuối cùng, khác với điều tôi đã “định nghĩa” về thơ ở phần đầu, tôi xin được kết thúc “vài lời” này bằng một “giác ngộ”: “Em - Người - Đời” này là một tập thơ vì, theo tôi, cho đến lúc này, cuộc đời của tác giả - tân linh mục Vincent Hà Ngọc Hòa Bình - đã là một bài thơ đẹp!

Cầu chúc cho bài thơ ấy sẽ kéo dài đến *in aeternum* như sứ vụ linh mục đời đời mà tác giả lãnh nhận.

Việt Nam, 14/02/2023
NGUYỄN THANH LONG

Chỉ thua tình yêu thương

Ai đã lấy mất Thầy
để lại ngôi mộ trống
khăn liệm vẫn còn ấm
dấu thương tích còn đây

Ai bảo Thầy chiến thắng?
đường thánh giá thật buồn
Thầy đi vào cái chết
bằng lựa chọn yêu thương

Tưởng lúc chết là hết
đầy đủ cho cuộc tình
nhưng Thầy muốn yêu nữa
vì con Thầy phục sinh

Yêu con chấp nhận chết
Ngài yêu thương tận cùng
yêu con Ngài sống lại
tình yêu này mệnh mông

Hồn con là mộ trống
lạnh lẽo với tháng năm
lấp đầy con Thầy nhé
hơi ấm tình yêu thương...

Cây thập tự thứ tư, thập giá thứ N

Không còn ai bị treo trên đỉnh đồi Calve ngày nắng úa
không còn ai xử Thiên Chúa
chỉ thấy người xử nhau
bằng nỗi đau
chỉ thấy con người treo nhau
làm nhau tim rỉ máu.

Cô đơn nơi vườn Dầu cần một nơi nương náu
tôi đi vào những phố thị nhộn nhịp vì sợ hoang địa im lìm
vì thế tôi không nghe được tiếng của trái tim
sự im lặng chưa kịp được khám phá

Khi tôi đến chờ xem một người vác thánh giá
khi ông Giêsu đã vào thành
không kịp nghe những lời vinh danh
cả tiệc ly cũng tan
không thấy kịp người làm Thầy cúi đầu rửa chân cho đệ tử
có ai trượt chân vì ly rượu tôi làm đổ
từ ly rượu trong bức họa nổi tiếng của Da Vinci.

Hãy treo tôi đi
bằng cái giá mang hình thập tự
kéo tôi lên nhé Chúa
tôi lỏa lồ bản năng
khi tôi mất thăng bằng
chắc hơn ba lần ngã

Treo tôi lên thánh giá
cây thập tự thứ tư
thập tự thứ en nờ
để cho tôi được chết.

sẽ không có ai biết
đúng vào đêm Phục sinh
chỉ mình tôi - một mình
đi ăn trộm sự sống.

Chỉ là một trẻ thơ

Con đã thấy lúc thiên thần ca hát
lời du dương hoà tiếng sáo mục đồng
thấy Ba Vua băng dặm trường hăm hở
tay cầm vàng, lòng thơm mùi mộc dược, trầm hương.

Vào hang đá con thấy hài nhi ngủ
giữa bữa ăn đói cũng khóc bất ngờ
mới sinh ra ai chẳng khát sữa
Giêsu à, con thấy một trẻ thơ!

Tiểu khúc

1. Có khi xin một giấc ngủ trong đêm
mà khẩn thiết như lời cầu qua được miền giông bão.
2. Đến khi nào con giơ tay làm dấu
Ngài mặc vào con tử thân xác đến tâm hồn?
3. Con đâu nghi ngờ tình Ngài dòng chảy sâu rộng tràn lan
Chỉ vì con sa mạc chẳng biết mình cần nước.
4. Khi nào buồn Chúa cứ dựa vào con mà khóc
Ngài giống con mà, lúc đau thương cũng cần một bờ vai.

Đi Bêlem

Có những chuyến con hăm hở tìm Chúa
nhân danh một dân thân dã ý cuộc tấn công
lúc Hê-rô-đê thăm hài nhi hay Giu-đa tha thiết Thầy nụ hôn
vai tuồng nào con đang dang dở?

Có lần tìm nhau làm Chúa hoảng sợ
Ngài đã lánh con khỏi cuộc thanh trừng
nhưng khi thiên ý cuộc nhục hình đấu tố
Ngài sợ run rẩy máu lệ nhỏ rưng rưng!

Gõ cửa

Chúa bảo gõ đi, cửa sẽ mở (*)
Cuộc đời bức bối con kêu cứu biết bao lần
Chúa im lặng,
Con giận hờn, con tức tối và con bỏ cuộc nhòa đôi mắt
Không thấy những ô cửa sổ đã mở toang...

(*) *"Ask and it will be given to you; seek and you will find;
knock and the door will be opened to you. (Mt7:7)*

...

Tôi rất thích bài thơ Châu Thánh Thế. Có lẽ vì tôi rất thích nhịp điệu của câu thơ 5 chữ và cũng vì bài thơ đã chạm tới những kinh nghiệm mà tôi đã có khi một mình bên Thánh Thế. Giây phút đó thật linh thiêng của một tình yêu đáp trả một tình yêu:

*Chỉ có Chúa và con
Con chờ nghe Chúa nói
Chắc là Ngài đang gọi
Nên con đến dạ thưa.*

Và chỉ có trong thinh lặng, những tâm tư, những thổn thức, những cảm nghiệm mới có thể giải bày:

*Trong thinh lặng con chờ
Chưa nghe Ngài lên tiếng
Con biết Ngài hiện diện
Thong thả và an nhiên.*

Trong thinh lặng, trong tĩnh mịch một sự kết hiệp, một mối tình được thành hình và đó chính là hoa trái thiêng liêng có được trong giờ cầu Thánh Thế:

*Ở ngoài kia dòng đời
Rộn ràng màu toan tính
Ở đây trong tĩnh mịch
Ngài gọi con bạn thân.*

Nhạc sĩ VIỄN XỨ (USA)

Chầu Thánh Thể

Chỉ có Chúa và con
con chờ nghe Chúa nói
chắc là Ngài đang gọi
Nên con đến dạ thưa...

Trong thinh lặng con chờ
chưa nghe Ngài lên tiếng
Con biết Ngài hiện diện
thong thả và an nhiên

Nào thinh lặng nhịp tim
nhẹ nhàng nào hơi thở
nói với con, lạy Chúa
Ngài muốn gì ở con?

Đời vắng tiếng cười giòn
ngày buồn và tháng hạn
đắm chìm trong than vãn
rỉ rả và cà kê...

Nhiều lần nói Ngài nghe
con chọn phần độc thoại
Hôm nay phần Ngài đầy
con đứng đỉnh chờ thôi

Ở ngoài kia dòng đời,
rộn ràng màu toan tính
ở đây trong tĩnh mịch
Ngài gọi con bạn thân...

Lâu lâu sẽ một lần
con nghe Ngài tâm sự
con nghe từng hơi thở
Thần Khí của tình yêu.

Vui lên

Cây nển hồng con đã thấp
'vui lên trong Chúa luôn luôn' (*)
May mà đời này dẫu bể
có Chúa để người nổi buồn!

May mà cuộc đời gian khổ
ở giữa thế sự hỗn mang
may còn niềm tin bé xiu
yêu thương Chúa vào thế gian.

May cuộc đời còn thánh giá
hy vọng cứu rỗi đời con
thân con nằm trong ngục tối
tổ quốc sau chấn song buồn.

Chúa đến thay đổi đời sống
'Vui lên trong Chúa luôn luôn' (*)
những người Việt Nam khốn khó
thấp hy vọng trong khốn cùng!

(*) *Một câu trong thư Phaolô.*

Bao giờ?

Bao giờ lên đường đi Bethlehem
Vì sợ vắng ngôi sao hay e đường dài mòn mỏi?
Hài nhi sẽ còn bị từ chối
Dẫu Chúa có giáng sinh hoài, năm này năm nọ rồi năm kia.

Bao giờ về máng cỏ lúc đêm khuya
kể Ngài nghe tâm hồn con gieo hoài hạt công chính
nhưng mầm yêu thương chết nghẹt giữa bao toan tính
chưa bao giờ khóc lại như thơ ấu đơn sơ.

Bao giờ Chúa chờ con tới bao giờ?
Bên đời con luôn có ngôi sao dẫn lối
Mà đời vẫn còn con tội lỗi
Cho một cơ hội nên Chúa lại giáng sinh.

Trái tim Chúa

Với Ngài, con cũng tính bon chen một chút
cậy chỗ thân quen kiếm chác một chỗ ngồi
bên phải bên trái các thánh thần giành hết
cả bệ chân cũng cũng kín chỗ mất rồi.

Còn một chỗ trong trái tim Ngài thôi
dành riêng con và toàn thế giới
chưa bao giờ trái tim Ngài chật chội
tình của Ngài không thiếu, luôn dư thừa

May có Ngài con có một giấc mơ
cứ quay đầu con thấy một bờ cõi (*)
sao tim Ngài toàn những người tội lỗi
cứ trú vào Ngài để được yêu thương

(*) *“Quay đầu là bờ” - giáo lý Phật giáo*

Thánh giá

Ôi cây thập tự hấp hối
cô đơn hiu hắt đến nỗi nùng
màn đền thờ xé ra lúc Người tạ thế
chưa xé áo xé lòng, tôi chưa thống hối ăn năn

Ôi cây thập tự hoảng sợ
máu người đổ ra suốt 14 chặng đường dài
thân xác tưởng chết khô treo ở đó
vẫn đủ giọt máu đào rửa tội tôi.

Ôi cây thập tự tuyệt vọng
một người yêu bị dồn ép tận cùng
một tình yêu bị đem đi mai táng
để trần gian yêu như Người được không?

Cái mào gai tôi kết vòng rướm máu
chính tôi đây cũng góp búa góp đinh
cũng mạnh mẽ trong đoàn người kết án
Người công chính chết đau đớn nhục hình

Ngày thứ Sáu nhìn lên thập giá
thấy Giêsu trong đau khổ đời mình
ông ở cùng nỗi đau hàng xóm
ông ăn mỳ với kẻ cùng đinh.

Để cho Thiên Chúa là Lời

Cất đi trọn bộ máng cỏ
gói hết mùi hương của mùa
hôm nay Chúa chịu phép Rửa
Mẹ thôi không hát ầu ơ.

Hôm nay giữa dòng nước chảy
Cha mang con đến giữa đời
ngày mai bằng dòng máu đổ
con mang nhân loại lên Trời

Hôm nay gọi người yêu dấu
Con Cha Chí thánh trên trời
con đi tìm về anh, chị
tất cả con một Cha thôi

Hôm nay lớn lên là Chúa
có ai để mình nhỏ nhoi
có ai đời mình rộng mở
dành cho Thiên Chúa là Lời.

Hôm nay cất đi máng cỏ
thiên thần cất cánh về trời
Giêsu lớn lên rồi đó
con đường tới Chúa là tôi.

Thánh giá (2)

Nhiều khi lòng buồn như Thánh giá
đã trao đi tình nghĩa tràn đầy
con tim khát khao được yêu mến
mà nhận về vị giấm chua cay

Nhiều khi đời buồn như Thánh giá
chạm vào đâu đâu cũng nhiều cơn
Ngôi Hai đã không dùng phép lạ
để vượt qua khổ đau nỗi buồn

Cũng may cuộc đời còn Thánh giá
đã đóng đinh kèm với khổ hình
mão gai đâm thấu lời nhục mạ
Ta chết rồi để chờ được Phục sinh.

Vườn Dầu

Con không thể thức với Thầy một giờ sao
để mình Thầy run rẩy nhìn chén đắng
Thầy đã xem chúng con gần gũi anh em và thân thiết bè bạn
ơ tình thân trước cuộc tử nạn bỏ đi đâu?

Không có ai cùng Thầy nơi Vườn Dầu
dầu chỉ một giờ thôi để cô đơn đêm nay rên rỉ
giờ của bạo hành và bóng đêm trắng thối
bủa vây Thầy giữa thăm thẳm từng canh

Thầy vào cuộc khổ nạn một mình
Thập giá vắt trên vai và máu rơi giọt hiến tế
để tình yêu từ nay thành đế chế
của vương quốc Cha Thầy vinh hiển giữa trần gian

Chỉ đêm nay thôi Thầy cô đơn một lần
nổi hoang mang không nghe tiếng Cha đáp lại
Thầy đã vui mình trong nguyện cầu để nhìn thấy
thấy chén đắng này Cha dành sẵn cho con.

Mục đồng

Có ai nhìn vào hang đá nhỏ
chỉ thấy đẹp để một Thiên Chúa lung linh
chẳng thấy người đơn sơ nghèo khó
là Hải nhi vẫn chưa được Giáng sinh.

Đêm nay con với Ngài cùng ngủ
À ơi giữa tiếng hát thiên thần
Con kể Ngài nghe đời mục tử
Vì đàn chiên mà vất vả gian truân.

Cho con chia một góc nhỏ
Nơi hang đá được lung linh với Ngài
Sáng ngày mai khi bước vào đời thực
Đời lai lem luốc đầu cổ tới chân tay.

Thứ Tư lễ Tro

Con từ tro bụi được yêu thương
bao lần có lạc lối sai đường
hãy nắm chặt con đừng vuột mất
tro bụi mơ giấc mộng thiên đường

Con là tro bụi được trông mong
dù cơn gió thoảng không dấu tích
Ngài vẫn cho con giống Ngài nhất?
tro bụi thành hình từ yêu thương!

Mùa thu góc giáo đường

Có mùa thu làm kẻ xa quê xa nhà hơn chút nữa
Có những ngày thiếu ngủ
chao như chiếc lá rơi
lúc heo may
mãi chẳng chạm được con đường

Ở giáo đường Thiên Chúa có cô đơn
những nhịp chuông sang mùa buồn bã
kẻ tội đồ bao lần vấp ngã
bám víu một câu kinh tìm ánh sáng cuối con đường

Con cầu nguyện là lúc con van lơn
bỏ vào Chúa một nỗi lòng rối rắm
Ngài âm thầm gieo vào đời chút nắng
là lá thôi màu sắc kém chi hoa.

Sau Giáng sinh

Con chìm sè đêm Giáng sinh nằm yên nơi tổ ấm trong góc giáo đường
ngoài kia trời đẫm sương
lúc hạ sinh nơi máng cỏ
ngọ ngoạy trong vòng khăn quấn mấy vòng cũng chẳng đủ dày
Chúa của vũ trụ đến đây
khóc rên vang lúc đòi bầu sữa mẹ
thiên sứ hát thánh ca xong rồi bay đi
mục đồng thôi đàn ca và quay về nằm ngủ
để Chúa là Chúa
để người là người
đường về trời từ đó hết xa xôi
Người đã chọn ở lại
để tình yêu trường tồn mãi mãi.

Sao không Rock lúc Chúa chào đời?

Ai sẽ bay với những vì sao
các ngã đường đêm nay kín lối
sự va chạm làm hồn người chới với
tôi tìm sự cô đơn

Nếu Noel quá buồn
tôi lắc lư với *Jingle Bell Rock*
em ơi thôi đừng khóc
nào mình xuống phố với Santa Clause

Đêm Noel đừng ngủ mơ
vì tôi sẽ đến
tàu sẽ đúng chuyến
I will be home for Christmas time

Xin lỗi em nghìn lần
chậm bước chân khi hàng quà đóng cửa
nhưng mà tôi chợt nhớ
anh còn một trái tim

Đêm không một âm vang
chẳng ai buồn nhảy rock
nhưng có một tiếng khóc
tiếng trẻ vừa chào đời.

Con chờ Ngài hay Ngài chờ con?

Mùa của những bài thánh ca chờ đợi
những thanh âm của những nốt trầm
mùi của củi mục
màu lá úa
và khói quanh quẩn từ đống lửa ngoài sân

Con chờ khi Ngài tới
thắp đèn trình nữ chờ chồng
như là người hầu kẻ ở
chờ chủ về mệt mỏi long đong

Con sẽ chờ kinh Vinh Danh được hát
hoa sẽ thơm hương giáo đường
khăn bàn thờ trải ra màu nồng ấm
đêm yên bình bài thánh nhạc du dương

Nhưng đời vẫn chậm
gian khổ vẫn nhiều
con mãi mòn mong Ngài đến
để được sống trong thương yêu

Nếu Chúa đã không vội vã
con cũng sẽ chẳng vội vàng
Ngài cho tháng ngày biến đổi
để con thành kẻ thiện tâm.

Lời Giuda

Đến bây giờ con vẫn không hiểu Chúa
nếu biết con đưa lừa bạn phản thầy
Thầy mong gì khi gọi con theo với,
từ ban đầu ván cờ thua trắng tay???

Lúc chọn con hàng ngũ 12 đứa???
được như nhau đi với Con Chúa Trời
con đã không về cùng nhà cùng cửa
chọn trần gian ảo mộng rong chơi.

Nếu lần nữa Ngài có tiếp tục lời mời?
để miệng đời buông lời Chúa lầm lỡ
lừa bất cẩn, đưa một tên Judas vào hàng ngũ
trao niềm tin cho đứa bất trung!

Cơ mà con tin Chúa bao dung
Nếu chọn en-nờ lần Thầy vẫn kêu Judas theo với
Thầy cũng vẫn cho con en-nờ cơ hội
đi với Thầy vào cuộc khổ nạn, hay đi làm bạn những đồng bạc leng keng?!

Truyền tin

Sáng nào Sứ thần chẳng báo thức
truyền một tin vui: mang Thiên Chúa vào lòng
làm cha mẹ anh chị em của Chúa
Nhưng con chối từ, Tin Mừng thành hư không!

Giáng sinh

Con bảo chờ Ngài lòng con thổn thức
mà sao Chúa đến là con ngại ngùng
Giáng sinh lâu rồi Chúa làm người trên mặt đất
sao con vẫn vương tìm Ngài hoài trên không trung?

Vượt cạn

Ôi Giáng sinh là một lần vượt cạn
khi lâm bồn mẹ cũng xé thịt cắt da
cũng hoang mang khi bầu ngực ít sữa
và đớn đau khi con đói rét khóc oà!

Tim tôi vẫn còn rung nhịp chuông

Tim tôi vẫn còn rung nhịp chuông
Ở California không có tuyết
trừ khi lái xe tới Lake Tahoe
đường lên đó xuôi lòng lối Đà Lạt
rơi ven đường có nhiều trái thông khô.

Chưa từng thấy tuyết nhưng chạm vào hơi lạnh
ngại đường xa theo cơn gió lạnh lòng
nếu Giáng sinh vì sao không đến
tôi ngại mình không yêu nổi mùa đông.

Không tuyết rơi nhưng Giáng sinh vẫn đến
đêm giáo đường tôi hát thánh ca
nếu ai nói nursing home buồn quá
tôi sẽ đến dìu các cụ già nhảy rumba

Tài khoản ngân hàng tôi trống rỗng
không có quà nên Santa Clause hé nụ cười buồn
cả ước mơ tôi cũng bỏ tôi đi nốt
may tim tôi vẫn còn rung nhịp chuông.

Đồng dao Giáng sinh

Nếu đi ngang qua mái lá
Thấy Con Thiên Chúa mới sinh
Không có thiên thần ca hát
Xin bé cũng đừng ngạc nhiên.

Hài nhi nằm trong nôi cỏ
Thấy con ong mật bay ngang
Mẹ ru hời câu dạy dỗ:
Con ong chăm chỉ siêng năng!

Mái nghèo không phen thiếu cửa
Rộng lòng mời bé ghé chơi
Chúa nằm cho bé ru võng
Nhịp lên nhịp xuống nổi trôi.

Nếu đi ngang qua mái lá
Thấy hài nhi rất an nhiên
Bé không tội nghiệp Chúa nữa
Bình an quá Chúa rất hiền!

Tình yêu

Những giai điệu đã cũ
mùa đông cũng lặp lại của năm qua
cả mùi thông và trang hoàng truyền thống
để chào đón một đứa trẻ không nhà.

Lúc dựng nên thế giới
nặng Adam giống hình ảnh Chúa Trời
bây giờ khi Ngài giáng thế
lại giống hệt con nít con nôi.

Thiên Chúa hôm qua cũng mới
hôm nay cũng rất lạ lùng
ngày mai tình yêu Thiên Chúa
khiến bao sứng sốt trông mong!

Vì sao

Khi vì sao trên cao thôi sáng nữa,
thế nào con chẳng tới được phương đông
nhưng gặp được ai, Giêsu hay Herod bạo chúa
con cần một niềm tin dẫn đường

Một ngày kinh cầu không vang nữa
trần gian vẫn thế đời sống vẫn buồn
khi 10 Điều Răn bị chối từ hay ngại ngùng lần lựa
khổ đau vẫn thế, chỉ mất đi niềm hy vọng đời con.

Nếu

Chúa Giêsu: Không nên lấy bánh dành cho con cái mà ném cho lũ chó con". Người đàn bà Canaan: "Thưa Ngài, đúng thế, nhưng mà lũ chó con cũng được ăn những mảnh vụn trên bàn chủ rơi xuống". (Mt 15:16-27)

Nếu chưa nghe lời con cầu khẩn
xin cho con chút tính khí đàn bà
con cầu nguyện lúc cần nhằn lải nhải
mà tình yêu con cho Ngài thiết tha

Nếu chưa đáp lời con nguyện ước
xin cho con chút ứng xử đàn bà
đã muốn gì quyết đòi bằng được
kể cả Chúa... con cũng chẳng buông tha.

Nếu con xin nhiều lần chẳng được
xin cho con chút phụ nữ dở hơi
Cứ cả tin Chúa nhận lời khẩn nguyện
Không ngày mai thì ngày mốt thôi...

Nặng lòng

Mở lòng con kêu Chúa
mở dạ con thưa Thầy
nhưng từ chối thập giá
để Ngài vác oằn vai

Mạnh miệng con theo Chúa
cả đời sẽ cạnh bên
nhưng lần đầu Ngài ngã
không ai dìu đứng lên.

Chúa đứng lên đi hết
những hành hạ khổ đau
mỗi ngày đời con sống
đường thập giá bắt đầu.

Đường xưa Ngài đã bước
nặng lòng một tình yêu
để người yêu được sống
Ngài bỏ mạng một chiều

Treo mình trên thập giá
cho thế gian bể dâu
cho con chiêm lạc lối
được làm lại từ đầu.

Rửa chân cho nhau

Người thấy vui những bàn chân quấy rũ?
Cúi xuống sâu rửa sạch phận người
Những bàn chân đã dạn dày sương gió
Những bàn chân đã mỏi gối rong chơi.

Thấy bần khoản tình Giêsu ở đó?
Những bàn chân của thân phận thấp hèn
Chọn lựa nào ông Giêsu ngồi đó
Như tôi tớ từ lớp dân đen?

Nếu ước ao một tình yêu lớn
Dám cúi sâu để rửa chân nhau?
Muốn trao dâng non cao và biển lớn
Hãy yêu thương như một kẻ tội hầu!

Hôm nay

Hôm nay Cao Xanh lại cúi xuống
nâng niu gọi rửa chân con người
ai muốn một tình yêu cứu rỗi
cúi mình phục vụ như Ngài thôi.

Đêm nay ngậm ngùi nhìn chén đắng
bóng đêm còn thấy Chúa rùng mình
làm sao trao dâng cả mạng sống
để tình yêu chết và phục sinh

Ngày mai tình yêu lên tiếng nói
Con biết lựa chọn dành cho ai
chịu chết cho trần gian tội lỗi
Ngài đã đóng đinh tình yêu này.

Con đi theo Chúa xa xa

"Ông Phêrô theo Người xa xa."

Con đi theo Chúa xa xa
Sợ mình thành chiên lạc
Nhưng giữa bóng đêm đen và trắng sáng
Ranh giới hoang đàng con vượt cũng nhiều phen

Con theo Chúa như thói quen
Tôn vinh Ngài trong vô vản phép lạ
Lúc Ngài tả tơi vác thập giá
14 chặng dài con đứng ngó vô can.

Con đi theo Chúa mong được bình an
Trước bất công con rửa tay sạch sẽ
Máu người công chính rơi bị án oan con mặc kệ
Con sắm lương tâm mình những biện hộ này và lý do kia.

Con theo Chúa nông nổi đàn ông: 'Thầy đi đâu thì có con theo đó'
Nhưng giữa đám lính hành hình hung dữ
Con không đủ đàn bà lau mặt Ngài đầy vết máu tươi
Giữa đám đông kết án Chúa tơi bời
không đủ lòng gái điểm nói yêu Ngài bằng dầu thơm hảo hạng

Không thức với Ngài một đêm cô đơn chờ sáng
Con mạnh mẽ sống với Ngài trọn hết 10 Điều Răn
Lúc Chúa tròng vây nguy khốn con sẽ chạy mất tăm
Hay con tiến về Thầy trao nọ hôn chỉ điểm?

Xét mình

"Ta vô can về máu người công chính này, mặc kệ các người". (Mt 27:24)

Bàn tay con giơ lên cao
một niềm tự hào ngạo nghễ
của người đạo gốc từ bé
quen từng dây ghế giáo đường
Nhìn tượng Chúa hơn người thân
đời con lời kinh cầu khẩn
vậy sao Chúa hoài lạ lẫm
với Chúa vẫn chưa tình thân
Cây thập giá vẫn một mình
một mình Ngài chết ở đó
con sợ đốn đau nghệt thờ
con thích phép lạ dụ ngôn
Con không theo Chúa mùa Thương
đôi tay con không hề vương máu
kệ cho cuộc đời hung bạo
mặc Chúa bị giết tả tơi.

Chủng viện

Có một nơi một lần ta đến ở
Thọc tay vào tuyết lúc trời đông
Lúc ra đi quên đôi giày bên bậu cửa
Cuộc đời ta từ đó lạnh bước chân.

Có một nơi ta chẳng hẹn mà gặp
Cây thánh giá mang về chung niềm tin
Cầu cho nhau một tấm lòng son sắt
Ai lạc lối ta cất bước đi tìm

Falling in Love

Những dòng status đã rất xanh
màu của chờ đợi
vì một Người sẽ tới
lúc đêm rất đông

và những ngọn thông
đã lung linh góc trang FaceBook
chờ một tiếng khóc
Emmanuel!

Ai chẳng có nỗi niềm riêng
kể cả Chúa
dẫu biết yêu sẽ khổ
nợ nần gì vương vào thế gian?

Nếu Người gõ cửa nhà em
xin đừng là quán trọ không còn chỗ
nếu mở một cánh cửa sổ
để nhìn Người - lúc Thiên Chúa đang yêu.

(Advent 2014 - Bài này để đáp lại lời khích lệ của một người)

Entry March 28 2020

Khi thế giới nói "no country for old men"
Chúa hay dùng người đàn ông cao tuổi
nhưng sẽ không muộn phiền
sẽ không muộn phiền nói lên hy vọng của Tình Yêu.

Thinh lặng!

Có phải thái độ con hờ hững
Chẳng bao giờ Chúa hỏi “có yêu mến Thầy không”?
Có phải con chưa đi đã chực ngã
Nên chẳng khi nào Chúa sai con lên đường?
Con đi theo Ngài trên những dấu hỏi
Nhiều lần ngờ ngợch và lắm lúc vô tâm
Khi đánh đá như lưỡi câu cắn
Nhưng Ngài cứ lặng im biết bao lần!
Đôi khi con thấy mình như sỏi đá
Đá sắc lẹm ném phụ nữ ngoại tình
Đá cong cán cản chân Ngài ba lần ngã
Đá có dám lặn vào huyết mộ với Ngài vì yêu người đến quên sinh?

Tuyết tháng Tư

Tuyết đã rơi lúc đương xuân
nhuộm trắng trời cỏ hoa mùa rộ sắc
lúc mầm vừa tách hạt
những chồi xanh mơn mớn đầu cành
những bất thường trong mọi thứ chẳng ngủ yên
Chỉ mình con đứng lại dần vật mình
tra vấn những điều tưởng là không thể
con cô lập mình bập bẹ những lý lẽ
và giới hạn Ngài trong giới hạn của con.

Đỏ

Tôi quét cửa tâm hồn màu máu
đỏ nhiều lần tôi đánh gục lương tâm
lòng không chay tịnh,
chẳng nguyện cầu bằng kinh kệ khô khan
bắn vào linh hồn tôi những tiếng nổ đoàng đoàng...
Tôi không thể điều khiển bản năng
từ một thân thể kết tinh tro bụi
tương lai tôi, em đừng tiếc nuôi
một linh hồn trôi nổi
khi tôi còn chẳng thương tôi.
Nếu ngày đó người không bước lên đỉnh đồi
nếu ngày đó người không leo lên thập giá
Thượng Đế và tôi
vô can trong mọi sự:
tôi sống hay chết dở
trộm lành hay trộm dữ
tử tế hay bất lương
đĩ thõa hay chính chuyên...
mắc chi người can dự?

Nhưng vì tôi máu của người đã đổ
đỏ một trận giao chiến vì tình yêu
dòng lịch sử dồn lại một buổi chiều
bằng tốc độ của tình yêu,
người tỏ tình bằng một câu "Ta khát!"
Đã rất gần khoảng cách
tôi quét lên linh hồn mình màu tím
của lần thua trận
khi cúi đầu ấm giọt lệ ăn năn.

Bắt đầu

"Nếu hạt giống chết đi mới sinh được nhiều hạt khác." - (Ga 12:24)

Trời đất tưởng đã đủ xuân hạ thu đông
Ngài rộng ban thêm mùa Chay, mùa Vọng,
mùa của sinh ra, và mùa tái sinh sự sống
mùa nào cũng dư tràn nhựa tin yêu.

Con đã sống đầy với thanh xuân và sống đủ tuổi xế chiều
để cảm nhận búp non xanh và chiếc lá vàng trong gió thu hiu hắt
chẳng lúc nào con không được dẫn dắt
đôi tay Ngài cứ bám chặt cuộc đời con.

Con đã nếm những niềm vui và từng trải những nỗi buồn
lúc tình cảm vây quanh hay khi cô đơn mất mát
khi tin yêu trào dâng hay nghi hoặc trong ánh mắt
nơi Ngài con mới mong niềm hạnh phúc vĩnh hằng.

Con đã nếm những thất bại và thành quả rất hân hoan
nhiều khi mọi cố gắng lại ê chề tay trắng
những lúc tưởng cờ thua, hoa trái mang về giành cho lần chiến thắng
khi tin tưởng vào Ngài, mọi sắp đặt đều phần tốt cho con.

Con tin rằng Ngài không muốn con chìm đắm trong nỗi buồn
dù leo đời Can về với tấm thân đầm máu
hay chịu treo trên thập giá với đòn đau len vào tận xương xẩu
trái tim con cùng Ngài đập giai điệu Phục sinh.

Xin cho con là Chúa, Chúa là mình
khi ước mơ hạt giống yêu thương đơm hoa nảy hạt
dám yêu thương và nhận về tan nát
hạt muối tan ra góp vị mặn giữa đời.

Lúc con sắp tuyệt vọng

Có ai vinh danh sự sống
gói khăn liệm nỗi bi thương
gói sao trọn nỗi thống khổ
nhà Chúa tan hoang chiến trường.

Khi không nâng niu sự sống
bom mìn bàn chuyện tử sinh
Tình yêu chiến thắng sự dữ
trong bài hoan ca Phục sinh.

Khi nỗi chán chường thất vọng
nhìn ngôi mộ trống hoang mang
gửi vào đêm đen ngọn nến
và gửi đến con thiên thần.

Lấp đầy niềm tin trống rỗng
Xác thân hoan ca phục sinh
cất lên giữa bao đau đớn
thương xót con từng lời kinh.

---

*Cho những ngày rất buồn ở Sri Lanka,
Lễ Phục sinh năm 2019.*

Hạt bụi

"Giữa triều thần Thiên Chúa, ai nấy sẽ vui mừng vì một người tội lỗi ăn năn sám hối" - (Lc 15:10)

Lạy Chúa nếu dựng nên con từ hạt bụi nhỏ xíu xiu xiu trong trời đất
con là cát bụi - cát bụi chẳng vô tri
cát bụi trong thân xác, linh hồn
Ngài đã đặt Thiên Chúa ở trong con.
Ngài đã không để con bay không định hướng
Nhưng tình yêu Ngài là lực trọng lượng
hút con về Ngài những mong lung!
Nhưng ở giữa đời thường
con đi hoài lạc lối
khi con gối mòn chân mỏi
chưa hẳn yêu thương gì
chỉ là bí thế trở về
ở sân nhà Ngài đã vỗ béo sẵn một con bê!
rượu đã ủ đầy hầm...
Có khi con nghĩ Chúa ơi Ngài đang say hay tỉnh?
Ngàn đời con đâu dám nghĩ: Con cũng là niềm hoan lạc của Ngài sao?

...

Tôi thực sự cảm thấy vui và vinh dự khi Thầy Bình gợi ý tôi viết vài dòng về tập thơ của thầy.

Đã từ lâu, tôi không nhớ rõ năm, nhưng lần đầu thầy gửi cho tôi mấy câu thầy viết nhân dịp Giáng Sinh, bảo là “Cha thử đọc cho vui”, tôi vui thật (chứ không giả vờ để lấy lòng) và khuyến khích thầy viết. Sau đó, thỉnh thoảng thầy vẫn gửi tiếp cho tôi xem qua messenger hay email. Hôm nay, trước mặt tôi là tuyển tập thầy gom lại, tất cả là các bài phân ra dưới 3 đề mục: Em, Người, và Đời - trong đó phần Em có 14 bài; Người có 41 bài; Đời có 32 bài.

Tôi nghĩ các sắp xếp này phản ánh hành trình trong cảm thức của thầy: Từ tình riêng, cảm xúc với một con người cụ thể nào đó - là EM đi đến tình đạo lớn hơn với NGƯỜI - là Chúa, rồi từ đó trải lòng ra với ĐỜI, đi vào ĐỜI trong trải nghiệm thực tế thường nhật. Số lượng bài của mỗi phần tự nó cũng nói lên một ý nghĩa - là tu sĩ, lẽ tự nhiên phần tình riêng (EM) ngắn gọn nhẹ nhàng hơn, phần Đạo (NGƯỜI) nặng ký và dày dặn nhất, còn phần ĐỜI vừa phải nhưng lại chính là nơi cả tình riêng và tình Chúa hướng tới, quy về.

Thơ của thầy đa phần là thơ ngắn, viết theo thể tự do, ngôn từ có phần giản dị chứ không nặng nề kỹ thuật hay vận dụng nhiều những từ ngữ cao siêu hoa mỹ nhưng mang nhiều hình ảnh thú vị và gợi lên nhiều “nội kiến” (insight) bất ngờ. Thí dụ như ngay trong bài Lên Chùa đầu tập, một người con gái lên chùa đêm giao thừa, khi khấn vái nhớ quê hương mà bật khóc - hình ảnh này quen thuộc, nhưng bất ngờ thầy viết,

*Chùa nằm trên đất khách
Phật cũng sống lưu vong...'*

Tình 'riêng' của thầy cũng sâu đậm lắm, nên mới có những câu da diết như thế này,

*Chỉ là mơ thôi mà như đã
Đá vôi cũng ấm thịt da người...
(Tượng đá)*

*Lời kinh từ đôi môi mỏng
của em cứu mình anh thôi.
(Mùa đông)*

Hay "hot" hơn nữa,

*Ở một nơi mà mùa đông là mộng ước
chưa chạm vào nhau mà cơ thể đã hăm hăm
chưa hôn nhau mà môi đã bỏng
chưa ngủ cùng mà đã mơ chung...
(Địa đàng)*

Lời thơ đã có lúc mơ về một cuộc sống lứa đôi,

*Em cài hoa cưới trên đầu
Anh không chờ đợi chuyến tàu thời gian*

*Anh thôi sống giữa mơ màng
Khi em tin tưởng đang hoang yêu anh.
(Em nhé!)*

Lời thơ đã từng hình dung trước những lúc khó khăn xảy ra trong cuộc sống lứa đôi mà nhắn trước cùng người phối ngẫu,

*Mình đừng cay đắng nhau nhé em
khi đêm tân hôn vẫn nồng nàn trong hơi thở
khi cuộc sống lắm khi gắt gỏng như người thiếu ngủ
xin nhẹ nhàng hương chăn gối cư xử nhau.
(Entry for October 30, 2008)*

Nhưng rồi,

*Anh thở vào đêm nhiều dấu hỏi
...
khi em đã bay về nơi nào xa lắc
Nơi đó chắc Chúa biết
nơi có tiếng kinh cầu.
(Em bay theo tiếng kinh cầu)*

Cuối cùng thì người làm thơ đã chọn một nẻo đường khác, một ƠN GỌI khác - không phải vì hết yêu Em, nhưng là yêu Em cách khác, ở một nơi "Có tiếng kinh cầu". Người làm thơ trở thành một tu sĩ, bởi vì:

*Hồn con là mộ trống
lạnh lẽo với tháng năm
Lấp đầy con Thầy nhé
hơi ấm tình yêu thương.
(Chỉ thua tình yêu thương)*

Với người tu sĩ làm thơ, thơ chính là một phương thế để cầu nguyện. Bởi vì khi cầu nguyện, văn xuôi thường cảm thấy bất lực, không nói nên lời! Trong Thánh kinh, những lời cầu nguyện "prayerful" nhất chính là các Thánh vịnh (Psalms), và thánh vịnh là thơ. Thơ là ngôn ngữ thích hợp để cầu nguyện, vì là ngôn ngữ của trái tim hơn là của đầu óc, và là Ngôn ngữ của Tình yêu.

Thời nay vẫn còn nhiều người làm thơ đạo, (kể cả các nhạc sĩ viết thánh ca, vì lời nhạc cũng là một thứ thơ) nhưng dường như vì đối tượng được hướng đến là Chúa nên đa phần các người viết "tự kiểm duyệt" trí tưởng tượng của mình, và hệ quả là thơ họ gần như chỉ là văn điệu hóa lòng ngoan đạo (versifying pieties) và nghe quá cung kính để chạm đến trái tim người đọc! Thầy Bình không bị gò bó bởi sự "chí kính" như thế, nên mới viết được những câu thơ mà tôi cho là táo bạo như,

*Kéo tôi lên nhé Chúa
tôi lỏa lồ bản năng
khi tôi mất thăng bằng
chắc hơn ba lần ngã...
(Cây thập tự thứ tư, thập giá thứ N)*

Nhưng chúng ta không có gì phải sợ hãi thân xác, vì Thiên Chúa đã Nhập thể kia mà!

*Có khi nào con giờ tay làm dấu
Ngài mặc vào con từ thân xác đến tâm hồn.
(Tiểu khúc 2)*

và

*Khi nào buồn Chúa cứ dựa vào con mà khóc
Ngài giống con mà, lúc đau thương cũng cần một bờ vai.
(Tiểu khúc 4)*

Có lẽ chính vì thấu cảm với mẫu nhiệm Nhập thể như vậy mà thầy có thể viết những câu sống động mạnh mẽ,

*Con theo Chúa nông nổi đàn ông: "Thầy đi đâu thì có con theo đó."
Nhưng giữa đám lính hành hình hung dữ
Con không đủ đàn bà lau mặt Ngài đầy vết máu tươi
Giữa đám đông kết án Chúa tội bời
không đủ lòng gái điểm nói yêu Ngài bằng dầu thơm hảo hạng..."
(Con đi theo Chúa xa xa)*

Ơn gọi của tất cả mọi người Kitô hữu là đi theo Chúa. Ơn gọi của người tận hiến (nói nôm na là "đi tu") có khác chăng là muốn "đi theo Chúa gần hơn".

Nhưng truyền thống linh đạo của Giáo hội vẫn thấy rằng "càng gần Chúa hơn, chúng ta lại càng cảm thấy 'XA' Người"! Chính cái nghịch lý "tuy xa mà gần, tuy gần mà xa" đó gợi lên niềm khắc khoải nơi con người, như câu nói thời danh đã quá quen thuộc của thánh Augustine: "*Chúa dựng nên con cho Chúa, và trái tim con sẽ luôn xao xuyến cho đến lúc được nghỉ yên trong Chúa!*"

Thơ của Bình mang nhiều khắc khoải, nhưng cũng đầy xác tín của một con người cảm nhận rõ tình yêu vô biên mình được lãnh nhận. Viết những dòng này khi sắp vào mùa Chay , xin được kết bằng câu trong bài Thứ Tư Lễ Tro của chính thầy:

*Con là tro bụi được yêu thương
bao lần có lạc lối sai đường
hãy nắm chặt con đừng vượt mất
tro bụi mơ giấc mộng thiên đường*

*Con là tro bụi được trông mong
dù cơn gió thoảng không dấu tích
Ngài vẫn cho con giống Ngài nhất?
tro bụi hình thành từ yêu thương.*

21/02/2023
Lm. GIOAN X. LỘ , MM

đời

Bình và Lắng...

Là những câu chữ có khi run rẩy, bẽn lẽn, có khi hồ hởi, có khi mỏng mảnh, có lúc dồn nén, có lúc rất bông, nổ tung... Và những cảm xúc ấy khiến tôi lâu lắm rồi mới ngồi đọc một tập thơ từ đầu chí cuối và bất ngờ với một "anh Hòa Bình" mà tôi biết ngày xưa.

Sau những khe khẽ nhẹ nhàng trong biểu hiện xã giao, lại là những ôm chằm của câu chữ đầy róng riết với chất nhạc thật đầy. Những tình yêu e ấp, rón rén cứ tươm nhẹ. Nổi nhớ hiển thị rõ nét đẹp đẽ qua những ký ức dù là tại những xa lộ nơi xứ cờ hoa, từ "mùi tinh dầu từ cây thông ai đó mua về muộn", trong hương trầm của một mái chùa viễn xứ, thoang thoảng nhưng nhớ náo nhiệt Sài Gòn...

BÊN NHÀ

*May mà thời gian chảy đủ xiết
để anh quên tết ở bên nhà
đừng ai giao thừa đốt pháo nổ
xứ người ta khóc trẻ lên ba
Mà dẫu thời gian chảy đủ xiết
làm sao vui nổi nhớ bên nhà
dẫu không pháo nổ, lòng vẫn biết
tết chậm tim mình một âm xa...*

NHỚ LỐI

Ngoài ruộng um mùi khói,

*lửa nhà ai đốt đồng
ở tí xa xôi đó
em có cay mắt không?
Cây mai vàng trước ngõ
nụ non đã căng phồng
chờ hàng rào vạn thọ
nhuộm xuân chín vàng ươm.
Căn nhà xưa em ở
đã thay cửa dầm lằn
nhưng cây khế đầu ngõ
nhớ phượng hoàng xa xăm.
Cuộc sống nhiều cắc có
anh càng nhớ em nhiều
đời anh nhiều gian dối
chỉ thật với tình yêu.*

Tôi bỗng lắp ghép hình ảnh của một tác giả mà tôi biết với những dòng thơ tôi đọc. Để nói hiểu tác giả sau tập thơ, hẳn sự hiểu này rất hồ đồ. Nhưng, chắc chắn có tác giả trong ấy. Một chàng trai kín đáo viết nhật ký bằng thơ, một Hòa Bình đơn sơ, chọn yêu một con đường yêu chông gai – con đường đi tìm chính mình, đi qua những đòn đau bóc trần của cái tôi, đi trên con đường của sự yêu không mỗi mết

*“nếu ví von cuộc tình như quả bóng
vô tư đi em đừng để cuộc tình dừng
khi bóng đến chân không dẫn đo hay trần trở
hãy biến tim mình thành khung thành nổ tung!”*

*"Hồn con là mộ trống
lạnh lẽo với tháng năm
lấp đầy con Thầy nhé
hơi ấm tình yêu thương..."*

*"tôi lóa lổ bản năng
khi tôi mất thăng bằng
chắc hơn ba lần ngã."*

Và tôi nghĩ, sẽ có nhiều người nhìn thấy, bắt gặp thấy mình đâu đó trong những tâm sự rất đời của Bình, trong những loang lổ vỡ vụn của tâm hồn. Hay đó là chính Bình, đã và đang tự đào sâu vào chính anh, nhìn ra những rạn nứt trong con người, chấp nhận những rạn nứt của kiếp người. Con người có thể thay đổi. Cuộc đời có thể thay đổi. Những hứa thể có thể thay đổi... Tác giả thấu cảm với thân phận con người, những cô đơn và tỏ bày với Chúa. Giữa những phân trần ấy, không phải để buông xuôi, mà là nhìn thấu, để thấy rõ, cần lắm Chúa ơi, cần được Chúa kéo lên. Và niềm hạnh phúc bật sáng: duy nhất Chúa ở đó, vĩnh viễn yêu ta. Tôi bỗng chốc cảm nhận được niềm vui, sự hạnh phúc của tác giả, niềm may mắn của tác giả (hay cũng chính là những người có đức Tin, được Tin): sau tất cả chính là niềm hy vọng, niềm tín thác vào tình Chúa bao dung.

Thoáng qua, nhìn vào “bể nổi”, cứ ngỡ tập thơ chỉ là những ám ảnh vụn vỡ, hoặc hoang mang không gọi thành tên; thế nhưng, như một giai điệu tươi vui, một nốt nhạc thánh thót vang lên trỗi sáng trong một buổi chiều tà, Bình gợi ra cho tôi một hướng mở: Thôi, ta đừng thưa thốt nữa, hãy để Ngài thật lặng im lẫn sâu, lắng sâu vào trong tâm hồn...

*“Nhiều lần nói Ngài nghe
con chọn phần độc thoại
Hôm nay phần Ngài đấy
con đừng đỉnh chờ thôi*

*Ở ngoài kia dòng đời,
rộn ràng màu toan tính
ở đâu cũng sướng vui
Ngài gọi con bạn thân...”*

Là Bình (tên tập thơ) với 3 sections: 1 - Người, 2 - Đời, 3 - Em.

Đơn giản những gì cần đơn giản để giữ cho mình một sự đơn sơ trong
trẻ, vốn ngày càng hiếm hoi. Tôi mong Bình giữ được sự đơn sơ cho trái tim
yêu của anh dành cho Chúa, cho tha nhân, cho con đường anh đang chọn.

DUY THỦY

Entry for March 19, 2009

Giữa những con đường đông
nhưng là tôi một mình
giữa bạn bè đông đủ
vẫn thiếu một tình thân.

Entry for March 04, 2009

Thử đi tới chốn rất xa
mới hiểu quê cũ mình là ai đây
để lòng biệt xứ một ngày
mới mong hiểu được mình hoài cố hương
thử đi xa tí nẻo đường
biết đâu có kẻ yêu thương đợi về.

Bây giờ chân vẫn bước đi
vì lòng không vướng lời thề với ai
nợ nần không nặng đôi vai
nhưng biết đâu đây ngày mai ta về.

Có một điều chắc chắn

Chắc gì xuân rất biếc xanh
chắc gì chúng mình sẽ thuộc về nhau

chẳng ai dám chắc chắn đâu
nhưng tim yêu cứ một màu xuân xanh.

Ta gặp tết chưa ta?

Đêm 30 mình anh sẽ thức trắng
đêm rất sâu mà không gặp giao thừa
đêm rất đen chờ mông một rất sáng
để hỏi lòng đã tết hay chưa?

Đêm 30 anh hân hoan đón tết
hỏi nàng xuân đi lạc trên tinh cầu
có những khi lòng người đầy tết
nhưng có gặp được nàng Xuân đâu!

Chạm vào tết bằng hoa và bánh mứt
anh nghe môi rất đổi ngọt ngào
chạm vào Xuân bằng trái tim da diết
sao trong lòng anh thấm nỗi đau.

Bên nhà

May mà thời gian chảy đủ xiết
để anh quên tết ở bên nhà
đừng ai giao thừa đốt pháo nổ
xứ người ta khóc trẻ lên ba

Mà dẫu thời gian chảy đủ xiết
làm sao vơi nỗi nhớ bên nhà
dẫu không pháo nổ, lòng vẫn biết
tết chạm tim mình một âm xa...

Lâu rồi

Lâu rồi bảo lòng không chờ đợi nữa
Cớ gì đời cứ mãi một sân ga
Bao nhiêu con tàu vô tâm hết
Ra đi và chẳng quay về nhà.

Lâu rồi dạn lòng không yêu thêm nữa
Yêu bấy nhiêu thôi là đủ một trái tim
nhịp năm nhịp bảy nhịp tất tả
Vẫn chưa nắm đủ nhịp ưu phiền!

Nhớ lối

Ngoài ruộng um mùi khói,
lửa nhà ai đốt đồng
ở tí xa xôi đó
em có cay mắt không?

Cây mai vàng trước ngõ
nụ non đã căng phồng
chờ hàng rào vụn thò
nhuộm xuân chín vàng ươm.

Căn nhà xưa em ở
đã thay cửa dầm lằn
nhưng cây khế đầu ngõ
nhớ phượng hoàng xa xăm.

Cuộc sống nhiều cắc có
anh càng nhớ em nhiều
đời anh nhiều gian dối
chỉ thật với tình yêu.

Tháng Chạp

Không kịp về tháng chạp
đón cơn lạnh cuối năm
cây mai vàng đầu ngõ
ai vật lá dùm không?

Không kịp cùng tất niên
lần họp mặt rộn rên
rượu ngon thiếu bạn hiền
bảo sao chẳng quá chén!

Anh có trăm ngày bận
không có một mùa giêng
em trăm ngày thông thả
tất bật mỗi mùa xuân.

Không bay theo mây trắng
về ngàn dặm xa xăm
quê nhà là hơi ấm
người thân chờ về gần.

Đời có trăm kẻ giận
cũng có trăm người thương
chỉ mình em anh biết
ghét và thương nửa chừng.

Nhẫn

* Viết tặng em nhân ngày nhận lãnh sứ vụ Mục tử

Nhận được tin em lãnh tác vụ Phó tế vào đúng dịp lễ Tạ ơn Thanksgiving, tôi thầm tạ ơn Chúa. Tuyệt quá! Ngài đã thương em một cách tuyệt vời! Trả lời cho bao ngổn ngang, âu lo, Ngài dạy tôi bài học tạ ơn, ngang qua sự kiện em được trao ban tác vụ Phó tế. Bạn bè cùng lớp đã nhận tác vụ trước em một năm. Một mình em lặng lẽ, kiên nhẫn... để rồi hôm đó chính Chúa làm em tỏa sáng: người duy nhất lãnh tác vụ Phó tế, bằng một thánh lễ cử hành trang trọng tại ngôi nhà thờ cổ - cái nôi đầu tiên của đạo Công giáo ở vùng San José, Hoa Kỳ! Nhìn em nằm sấp, phủ phục dưới sàn nhà thờ, khi mọi người hát Kinh Cầu Các Thánh, nước mắt tôi tuôn... Con người nhỏ bé mà tôi biết cách đây gần ba mươi năm, trong mắt tôi giờ đây, bỗng trở nên mạnh mẽ, phi thường! Em thật can đảm!

Tôi biết em khi còn là sinh viên năm thứ hai của Đại học Cần Thơ, Việt Nam. Thuở ấy, tôi nhận những bài thơ em gửi, nhẹ nhàng nhưng sâu lắng, đời nhưng rất... đạo. Tôi mộ thơ em, tác giả Hà Ngọc Hòa Bình, và chọn những bài ưng ý đăng vào trang “Bạn Trẻ”. Rồi, tôi gặp em khi em có dịp đến Sài Gòn. Những vần thơ em viết cũng giống như con người em, hiền lành, bình dị, ôn hòa nhưng sâu sắc... Thế là, chị em tôi, mỗi người một lối sống, một suy nghĩ, nhưng luôn đồng hành trong lý tưởng phục vụ.

Bằng đi một thời gian, tôi lại gặp em tại Hoa Kỳ. Tôi theo chân em, từ San Diego, miền Nam California, đến Oakland, miền Bắc California. Khoảng cách địa lý không cho phép chị em gặp nhau thường xuyên, nhưng chúng tôi vẫn

rất gần nhau khi tiếp tục đồng hành trong lý tưởng, nâng đỡ nhau trong phục vụ, ngang qua những cuộc “nấu cháo điện thoại”...

Bốn năm trước, em báo tin vào chủng viện. Tôi không bất ngờ, vì biết đó là lựa chọn của em từ thời còn ở Đại học Cần Thơ. Nhưng, lòng vẫn cảm thấy xốn xang, ngổn ngang... Tôi phục em vì sự kiên nhẫn, bền đỗ! Tôi thương em vì biết hành trình em đang bước đi chẳng mấy êm ái, nhẹ nhàng, hoàn toàn trái ngược với bản tính của em. Vậy mà, em vẫn thắm lặng vui bước, cho dầu gặp ghenh, sỏi đá lăm khi ngáng chân, chùn bước!

27.5.2023, Chúa nâng em lên hàng “khanh tướng”, linh mục đời đời theo phẩm hàm Menkisede. Em đeo vào tay chiếc nhẫn đính ước với Thiên Chúa. Chiếc nhẫn nhắc nhở: nhẫn nại, nhẫn nhịn, nhẫn nhục... Chắc chắn trong hành trình sắp tới, Chúa vẫn luôn đồng hành với em, gìn giữ em trongƠn gọi Thánh hiến. Nguyện chúc em luôn là mục tử nhân lành như lòng Chúa mong ước, và luôn cảm nghiệm hồng ân như chính vần thơ em viết:

*Sống ở những nơi có Xuân Hạ Thu Đông
Con nhớ Sài Gòn hai mùa mưa nắng
Có khi dư đầy là món quà tặng
Thiếu thốn đôi điều có khi là đặc ân riêng!
(Dư đầy và Thiếu thốn)*

Tạ ơn Chúa, tất cả là hồng ân!

Tháng 3/2023
SONG MAI

Dư đầy và thiếu thốn

Sống ở những nơi có xuân hạ thu đông
Con nhớ Sài Gòn hai mùa mưa nắng
Có khi dư đầy là món quà tặng
Thiếu thốn đôi điều có khi là đặc ân riêng!

Lúc pháo hoa bay

Ở những ngã đường đêm July Fourth
người đàn bà tỉ phú và người đàn ông ngủ đầu đường xó chợ
đều nhìn lên bầu trời thấy pháo hoa giăng rực rỡ
lúc ấy không ai mơ ước cho riêng mình
chỉ xin bình an cho đất nước.
anh đến đây gọi nước Mỹ là tổ quốc
và vẫn nhớ nhớ thương thương Việt Nam quê nhà
vẫn yêu thích hai bản Quốc ca:
một cho tổ quốc cờ hoa
một cho mình - da vàng máu đỏ.
Ở đây cũng sướng vui xen những khi đau khổ
nhưng sống ở đây tim luôn đập nhịp đôi
lòng yêu nước không thể tách rời
yêu quê nhà hay yêu nơi ta đang sống.

Quà tặng

Nếu đi trên xa lộ đêm hai ba
Em có thấy mùi tinh dầu từ cây thông ai đó mua về muện
Cây Giáng sinh cũng sẽ thắp lên niềm vui từ ngôi nhà nhỏ
Ít nhất cho chính nó, được một lần lung linh
Chứ không nằm ngoài bãi bán buồn tênh.

Nếu em đến đêm nay bên máng cỏ
Trong lời nguyện cầu chắc sẽ quên “đời là bể khổ”
Chúa cũng biết điều đó
Và thế là Giáng sinh.

Ờ ngoài kia chuông đã ngân
Có ai kia lấy tình yêu làm quà tặng
Em nghe, thôi buồn trong đêm yên ắng
Hát đi nào để thiên thần bay lên!

Gửi vào lòng tiếng chuông

Có những khi buồn bã
Chọn góc quán chỗ ngồi
Tránh cuộc đời ồn ã
là những gã chán đời.

Cà phê này mùa lạnh
hương đã kém nồng nàn
những khách hàng đến lẻ
tâm hồn chắc ngổn ngang.

Ở ngoài kia dãy phố
đã xanh ngát hàng thông
Giáng sinh sắp về đó
Gửi vào lòng tiếng chuông!

Cơn động đất đêm qua

Cơn động đất sáu độ Richter đêm qua trong giấc ngủ mãi miết
tôi không biết
và em không biết
may mà không ai chết
may mà ta chưa chết
nhớ rằng có nhiều chuyện buồn như cơn động đất
ta thờ ơ không biết có bao nhiêu người đã chết
ở nơi này nơi khác ở bên tàu bên tây hay nơi chính quê hương
không có ai thấp nhang cho nỗi buồn
cho chiếc quan tài đầy nắp bấy lâu nay!

Mưa nhỏ

Mưa California thật nhỏ
vẫn đủ ướt một nỗi nhớ ngang nhiên
mặt đường chẳng vương chút nước
để ta bước đi bồng bênh!

Ai thương cơn mưa nhỏ
có tình yêu nồng nàn
từ xa miễn ký ức
trôi về gần mệnh mang.

Không phanh trên xa lộ

Hôm nay sao chiều dài đến thế.
thời gian trôi tuột tuột không tiếc thương
Anh đào nơi đây hừng hực quá !
Thieu cháy tôi hay sưởi ấm những nẻo đường ?

Xa lộ nơi đây dài hun hút
Xe nối xe trong khí hậu lạnh lùng
Nhạc trong xe người mở jazz, blue, rock,...
tôi nhớ nàng Lệ Thủy ca cải lương.

Trôi vào tôi không gian lỏng lẻo
Vẫn ngọt ngào với giấc mơ đời
Không ai chen mà cứ chật chội
Trôi tuột đi một thẳng tôi nhỏ nhoi...

Bảo hiểm cuộc đời anh

Mưa tạo sóng trên mặt kiếng xe một ngày bão
băng qua nước Mỹ trên freeway 880
mất định hướng đang ở nam hay bắc
đó là một ngày rất khác

một ngày rất khác
không gặp được ai đồng hành
tóc trên đầu thêm một cọng hết xanh
sinh nhật tuổi như anh không thể mở rock

đời sống khó khăn tình yêu em khó nhọc
có khi như lái xe xuống con dốc
đường trơn trượt và thẳng không ăn
và anh quên mua bảo hiểm đời anh...

Em

nửa đêm chợt thức giấc
bỗng thềm gọi tiếng em
hắn là trong giấc ngủ
gặp được người thân quen

Người nông dân bị rượt đuổi

Quê hương tôi ngày mai chỉ thành phố
Chẳng tìm ai mang bóng nông dân
Khi vườn đã xây biệt thự ruộng đã hóa sân golf
tôi mất nông thôn tìm nơi đâu để sống?

Khi bị tước đoạt cánh đồng tôi đứng trước cuộc lựa chọn
một tên gọi trong mớ thị dân
công nhân - dân chợ trời - giang hồ - ô sin - gái gọi...
tên gọi nào trong tôi cũng ngại ngần nhiều dấu hỏi
lựa chọn nào chứa nhiều bóng tối xót xa.

tách khỏi sự bao la của những cánh đồng
dồn chúng tôi vào những con hẻm nhỏ thành phố
cuộc mưu sinh này quá ngột thở
cuộc rượt đuổi này vì ai.

Lấy ruộng khỏi nông dân - cuộc cách mạng nào cũng mang tiếng vì dân
sau cách mạng dân lại càng khốn khó
máu trắng dân đã đổ
sao trắng dân hóa tên tội tên tù...

Từ nay đất nước thôi hết người ngây thơ
đi tin yêu vào những cuộc cách mạng
lịch sử phải thêm vào những trang u ám
nhờ ơn ai mà dân mất ruộng mất nhà...

Tổ quốc ơi tôi đứng giữa cơn mưa
Sao quê hương vẫn thềm một cơn khát!

Ra giêng

Rồi em thấy dăm ngày xuân ngắn ngủi
đời cũng bớt chút trầm luân
cây thánh giá giáo đường cuối phố
chờ Thiên Chúa hay chờ ta bị treo lên?

Mùa Đông

Đông rồi em, lạnh về đêm
Mùa này, những người một mình sẽ cô đơn thêm chút nữa?
Hãy nhớ về một ô cửa sổ,
Có một người đàn ông thấp đèn sưởi mùa Đông
Bằng nhiều câu thơ thiếu vắn về quê hương...
Ở bên này, mùa đông nếu ôm ai là sẽ ôm rất chặt, ôm thật lâu
Không phải sợ người ta đi mất
Mà sợ quần áo quá dày, chưa đủ thấm nỗi yêu thương!
Mùa đông không bao giờ là mùa buồn
Vì những bài thánh ca sẽ được hát, những món quà sẽ được tặng,
những kỷ niệm sẽ được khơi
Và nếu sáng mai ngủ dậy không thấy mặt trời
Những người một mình mỉm cười hỏi ai cô đơn thế nhỉ.

Lạc ở San Francisco

Ở downtown San Francisco
Phố nổi phố
người yêu nổi người yêu
một buổi tối lạc trong đó
Sao không khí nhộn nhịp vừa đủ
để tôi nhớ náo nhiệt Sài Gòn?

Ở đây mỗi tối là mùa đông
khi Sài Gòn quanh năm thềm mùa gió
Lạc ở San Francisco thềm Sài Gòn mùi phở
nước Mỹ luôn có phở
bởi người Mỹ thiết ngộ
ăn phở một lần là bảo "I know Vietnam."

Một tối lạc giữa San Francisco
phố nổi phố người nổi người
và tình yêu nổi nhau
Ta nổi nhau trong nụ hôn chặt chội
không tìm nổi không gian cho một lời điên cuồng
đủ mình anh và em nghe.

Bao giờ anh cũng có đủ đam mê
nhiều như những chuyến xe ra vào cửa ngõ
San Francisco không thể là phố cổ
khi tình yêu giăng mắc những con tim.

Một điều ở San Francisco em sẽ tin
tình yêu không làm ta ngạt thở..
Khi yêu nhau ta không còn thời gian để nhớ
mình là ai, mà cứ thế hồn nhiên thôi!

Tôi đi

Tôi mang một nhánh Cửu Long
Ngang qua nước Mỹ lòng còn mệnh mang
Tìm đâu một chuyến đò ngang
Cho hồn tui cũ quá giang về nhà
Má tôi hôm tiễn đi xa
Đâu hay thằng nhỏ đi là... đi luôn
Tôi mang một nhánh sông buồn
Sao không mang nổi một con đò chiều
Nhớ thương đặng đặng bao nhiêu!
Nhưng không bắc nổi cầu Kiều để sang.

Sóng

Ta chạy hoài cũng đến một dòng sông
đôi bờ cạn hơn ấu thơ thuở ấy
Nhưng ai đưa hộ sang bên ấy
Nhà xưa ba mẹ chờ
ai tro bụi hóa kiếp
tìm chiếc răng rụng ngày xưa
đã gieo vào trong sóng.

Mùi mưa

Cậu bé nói con đã ngửi được mùi mưa
Vọng về cho ta mùi của những phố phường thành phố
Giữa những inh ỏi động cơ
Giữa hỗn độn nhà hẹp và cao ốc
Giữa những xa lạ lai căng và nhỏ bé thân thuộc
Giữa bàng quang vận nước và bận tâm chén cơm ly nước
Mùi của trầm luân khổ đau
Của đám đông lấm lét hay dăm người ngẩng cao đầu
Của một nhà tù to và những phòng tù nhỏ
Của bất cứ ai một lần coi Việt Nam là quê hương xứ sở
Mùi của khát khao
Mùi của giải thoát
Mùi của kinh Phật
Mùi cuộc khổ nạn của Chúa Giêsu
Mùi niết bàn vật vờ
Và mùa Phục sinh khi đền Thánh Giá của Việt Nam vào chặng cuối.
Cậu bé ơi cảm ơn mùi mưa rơi
Cho tôi nghe nhỏ nhoi mùa hy vọng
để quê hương chờ ngày thức giấc!

Chắc là ít nhất lúc phán xét cuối cùng
Tôi sẽ thấy quê hương được giải thoát
khỏi cái ác và chủ nghĩa chiếm đoạt
khỏi những tên độc tài tự tôn nhà giải phóng
khỏi lễ thói man di hang động
Lúc ấy cho tôi được phục sinh
Cho từng người Việt Nam phục sinh.

Một con đường dài đến phục sinh

Viết về một người quen thân là một sự nhọc nhằn vì ta cứ phải lần khần giữa con người ấy và con người ấy trong ta. Những nhầm lẫn, những bao biện, những giao thoa qua lại giữa hai phiên bản người có thể tạo ra một phiên bản khác, tự sinh linh riêng biệt của chữ.

Viết về thơ của một người quen thân, trong cảnh huống ấy, là bội bội nhọc nhằn. Giữa những hàng chữ, ta thấy cuộc đời người viết. Trong một tứ thơ, ta nhìn ra một chiều nao người ấy ngồi cạnh ta. Bên một hình ảnh ta lại hình dung bao nhiêu hình ảnh đã có, tạo ra từ những giao đãi thân thiết, những hiểu biết vốn hẹp hòi nhưng luôn rầy rà, sinh chuyện, suy tư. Nhưng đó có phải là nội sinh của chữ, là bản lai diện mục của người làm thơ, hay lại là hằng hà những ngộ nhận của ta? Những ngộ nhận nên thơ.

Tôi biết anh đã lâu, “Sài Gòn thuở ấy có chúng ta”, anh nói thế. Tôi biết anh qua nhiều hình tướng, một ông giáo, một nhà báo, một người viết, một linh mục, và bây giờ - một người làm thơ. Anh là một người làm thơ, không phải một nhà thơ, một thi sĩ, theo nghĩa người hướng toàn triệt cho chữ. Anh có những điều khác để hướng đến, đức tin và con người. Thơ sinh ra trong hành trình ấy.

Tập thơ mỏng 100 trang tròn trịa của anh, chia làm 3 phần: Em; Người và Đời. Cuộc sống của ai mà chẳng cấu thành từ bao nhiêu đó yếu tố, nhưng để hiểu ra, có khi cũng là trầy trụa, xa xước, thậm chí đã tang thương rồi còn chưa thấu được.

Anh - một linh mục, đã khởi sự thơ từ EM. Một con người viết hoa, một nền tảng suy tư, một chỗ vin có khi vững chắc, có khi vỡ vụn cát lăm.

Anh - một linh mục, đã khởi sự thơ bằng Lên Chùa. *Em lên chùa khẩn vái/Tâm thơm ngát hương trầm*, mỗi giao cảm nào, những lần ranh nào, những nhỏ nhẻ đáng yêu nào để anh hình dung ra thế? Tôi lại sa đà tìm kiếm từ con người tôi biết rồi. Cứ để bước chân lặng thầm ấy đi tới chứ. *Chùa nằm trên đất khách/Phật cũng sống lưu vong/Bao giờ về quê mẹ?/Phật xin một quẻ xăm...* Cái lần mẫn ấy đây rồi, tâm thế lạc loài, cần tìm nơi cố kết, gắn vào tha nhân ấy, không chỉ là địa lý, nó là một nỗi khát khao lớn hơn, chống lại nỗi hư vô lan tràn. Anh có ghé nhìn quẻ xăm của Phật không, cát hung thế nào, tôi không biết, anh để quẻ xăm ấy riêng vào tay Phật, riêng vào tay tha nhân, *Lâu rồi ta chẳng yêu ai/cả em cũng đứng bên ngoài đời anh*. Nhưng đời ta, lẽ nào ta cũng đứng ngoài?

Và anh đi đến với Người. Người dẫn dắt, người đại diện, người phổ quát và người cá nhân. Người cho anh gặp lại anh. Ngôi Hai ấy, một ngôi hai ngự trên cao và một ngôi hai nâng niu từng nốt sống, một ngôi hai chuyện trò, một ngôi hai ngồi cùng anh lặng lẽ không để nỗi bơ vơ xô ngã anh khi *đúng vào đêm Phục sinh/chỉ mình tôi - một mình/đi ăn trộm sự sống*. Mỗi giao đãi của anh và Ngôi Hai, *Khi nào buồn Chúa cứ dựa vào con mà khóc/Ngài giống con mà, lúc đau thương cũng cần một bờ vai*, anh chia chính mình cho nỗi thương yêu ấy. *Đêm nay ngậm ngùi nhìn chén đắng/bóng đêm còn thấy Chúa rùng mình* giúp tôi hiểu vì sao anh lên đường đi về phía đức tin, anh dò dẫm một mình lên Núi

Sợ, giữa đêm tối. Nhưng tôi vẫn phân vân anh đã cất chén đắng được khỏi môi mình chưa?

Giữa những con đường đông/nhưng là tôi một mình/giữa bạn bè đông đủ/vẫn thiếu một tình thân, chén đắng ấy, tôi vẫn thấy ở anh ngày chúng tôi trẻ, chén đắng hiện ra một chiều bạt gió, bơ vơ trên con phố Sài Gòn. Tôi đã lo lắng cho người bạn mình khi anh rơi câu không có ai thấp nhang cho nỗi buồn, nhưng tôi bình tâm và ấm lòng với hơi ấm mà anh cảm thụ từ Đời Hãy nhớ về một ô cửa sổ/Có một người đàn ông thấp đèn sưởi mùa Đông. Ngọn đèn nào dẫn lối, để con đò anh vượt được dòng hư vô Tìm đâu một chuyến đò ngang/Cho hồn tui cũ quá giang về nhà. Những câu thơ là chuyến đò băng qua Đại Tây Dương ghé về dòng Cửa Long tuổi nhỏ riêng anh, anh lấy tình yêu Người, yêu Đời mà căng buồm, làm chèo, anh lấy cả sự khiêm nhường soi thấu bản thân làm bánh lái. Giấc mơ thơ, chảy một đường về phía phục sinh.

Lúc ấy cho tôi được phục sinh/Cho từng người Việt Nam phục sinh, tôi chờ đợi sự phục sinh và tôi đã thấy sự phục sinh, dẫu một phần nhỏ, của riêng anh, qua chữ. Và nơi đó, thơ thành tựu, một quê nhà bên trong anh thành tựu!

Sài Gòn 3/2023
THỰC LINH

BIÊN TẬP	Thiên Thư
SỬA BẢN IN	Hòa Bình
TRÌNH BÀY	VietDung Design